

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margity Fridovej, členiek senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobcu T., spol. s r.o., P., B., IČO: X., zast. JUDr. T., advokátkou, R., B., proti žalovanému P., s.r.o., K., B., IČO: X., zast. JUDr. J., advokátom, K., B., o zaplatenie 242 058,- Sk s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 10Cb 7858/1993-171 zo dňa 18. 10. 2007, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 10Cb 7858/1993-171 zo dňa 18. 10. 2007 potvrdzuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet právneho zástupcu trovy odvolacieho konania v sume 31 337,- Sk.

Odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom krajský súd ako súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť, aby zaplatil žalobcovi 242 058,- Sk s 0,05% poplatkom z omeškania za každý deň omeškania od 14. 12. 1990 do zaplatenia a trovy konania v sume 79 697,- Sk. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že z obsahu predloženého písomného materiálu zistil, že dodacím listom č. 323/16257 bol dňa 23. 11. 1990

vyskladnený tovar pre odberateľa M., š.p., P., B.. Rozhodnutím ministra výstavby a stavebníctva SR č. 321-1188/1990 zo dňa 17. 12. 1990 bol zo štátneho podniku M. B. vyčlenený dňom 31. 12. 1990 závod X. K. a začlenený do novozakladaného štátneho podniku M. K.. Súčasne bolo uložené uzatvoriť delimitačný protokol v rozsahu majetku, práv a záväzkov v zmysle pokynov zriaďovateľa a zabezpečiť jeho včasné prerokovanie so všetkými organizáciami, ktorých sa predmetná organizačná zmena dotýkala. Z obsahu podania F. zo dňa 16. 04. 2003 vyplýva, že predmetom tejto zmluvy je prevod vlastníckeho práva k veciam a finančným prostriedkom, prevod práva a iných majetkových hodnôt a záväzkov, ktoré slúžili alebo vzhľadom na svoju povahu mali slúžiť k prevádzkovaniu podniku a to podľa zmluvy. Prevodom vlastníckeho práva k majetku podniku podľa tejto zmluvy sa kupujúci stáva právnym nástupcom podniku M. K., š.p. v plnom rozsahu. S vlastníckym právom k majetku podniku, ktorý je predmetom prevodu podľa tejto zmluvy prechádzajú na kupujúceho práva a záväzky súvisiace s týmto majetkom, vrátane neznámych. Kľúčovou otázkou pre posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu na zaplatenie sumy 242 058,- Sk je, kto bol povinný zaplatiť spornú faktúru č. 434089 splatnú dňa 13. 12. 1990 znejúcu na sumu 242 058,- Sk. Z obsahu listu adresovanému právnemu predchodcovi žalobcu zo dňa 29. 04. 1991 zn. 31591DIU/S vyplýva, že sporná faktúra, ktorá nebola uhradená M., š.p., B. sa nachádza v jeho bývalom závode M., š.p., J., K.. Z obsahu dodacieho listu tejto faktúry jednoznačne vyplýva dodávka vyfakturovaná uvedenou faktúrou, ktorú prevzal tento bývalý závod, následne M., š.p., J., K.. Z uvedeného je teda zrejmé, že pasívne legitimovaným v spore je žalovaný, ktorého povinnosťou bolo predmetnú faktúru riadne a včas zaplatiť. Na výzvu súdu Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR listom zo dňa 16. 03. 2005 oznámilo, že štátny podnik M., š.p., B. bol v rámci monopolizácie rozdelený na jednotlivé štátne podniky vrátane M., š.p., K. v priebehu rokov 1991 – 1992. M., š.p., K. bol následne privatizovaný v druhej vlne formou priameho predaja subjektom D., s.r.o., R. v marci 1998. Vzhľadom na uvedené bolo potrebné pri rozhodovaní sporu vychádzať najmä z podania M., š.p., B. zo dňa 31. 10. 1991, v ktorom M., š.p., podnikové riaditeľstvo B. oznámil M., š.p., K., že faktúra znejúca na 242 058,- Sk bola odstúpená M., š.p., K. na vykonanie jej úhrady, i keď nebol súčasťou delimitačných aktív a pasív k 1.1.1991, pretože na základe dohody s riaditeľmi nových štátnych podnikov bolo rozhodnuté, že financovanie faktúr zabezpečia bývalé závody samé. Za daného stavu súd

konštatoval, že pôvodný žalovaný ani jeho právny nástupca v spore neunesol dôkazné bremeno a nepredložil dôkazy o tom, že v spore nie je pasívne legitimovaný. Z uvedeného súd dospel k záveru, že právny nástupca pôvodne žalovaného sa stal právnym nástupcom M., š.p., K. v plnom rozsahu a s vlastníckym právom k majetku podniku, ktorý bol predmetom prevodu, prešli na neho, ako na kupujúceho, práva aj záväzky súvisiace s týmto majetkom, vrátane neznámych. U uvedeného dôvodu súd návrhu vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 242 058,- Sk s 0,05% poplatkom z omeškania podľa § 378 Hosp. zák. za každý deň omeškania od 14. 12. 1990 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie. Namietal, že rozhodnutie krajského súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pretože z doposiaľ vykonaných dôkazov nie je preukázané, že spornú č. 434089 splatnú 13. 12. 1990 a znejúcu na sumu 242 058,- Sk, je povinný uhradiť žalovaný. Uviedol, že z vykonaných dôkazov je preukázané, že zo spornej faktúry vyplýva, že poskytnuté plnenie navrhovateľa vyfakturoval M., š.p., B., nie M., š.p., J.2, K.. Zo zápisu o prevzatí stroja, alebo zariadenia inv. č. 4-514-716 vyplýva, že fakturované zariadenie bolo priradené do základných prostriedkov M., š.p., P., B. dňa 05. 12. 1990. V súvislosti so zriadením spoločnosti M., š.p., K. bol podpísaný protokol o delimitácii aktív a pasív, z ktorého jasne vyplýva, že M., š.p., K. neprevzal záväzok uhradiť predmetnú faktúru, pretože medzi pasívami nie je uvedená pohľadávka navrhovateľa, čím je preukázané, že predmetná faktúra nebola na novovzniknutý podnik delimitovaná. V súvislosti s ďalším prejednaním vysporiadania delimitácie s bývalým závodom X. K. bol vykonaný dňa 10. 06. 1992 zápis, podľa ktorého v bode 2 – investičné faktúry – účet 251 je uvedené, že faktúry, ktoré neboli predmetom delimitácie a nie sú vykázané v súvahe, bude účtovať M., š.p., B. tak, aby nebol dopad na hospodársky výsledok závodu X.. Krajský súd svoje rozhodnutie opiera o podklady, ktoré boli obsahom spisového materiálu už v čase, keď krajský súd rozhodol rozsudkami z 12. 02. 2001 a 10. 04. 2003, pričom tento nárok žalovaného vtedy považoval za nepreukázaný. Spisový materiál v predmetnej veci nebol doplnený o nové dôkazy, ktoré by zmenili, alebo doplnili vyššie uvedené podklady, napriek tomu krajský súd už považuje nárok žalobcu za preukázaný. Poukazuje na dôkazy, o ktoré súd svoje rozhodnutie opiera

s tým, že podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol, alebo aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 OSP v prítomnosti účastníkov po tom, čo medzi nimi nedošlo k zmieri a napadnutý rozsudok podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil. Zásadnou otázkou pre priznanie práva žalobcovi na zaplatenie vymáhanej sumy bolo posúdenie pasívnej legitímácie žalovaného. V konaní nebolo sporné a bolo to aj preukázané, že rezací stroj, zaplatenia ktorého sa žalobca domáha, bol dodaný M., š.p., B. pre závod X. K. a to dňa 23. 11. 1990, ktorý ho mal v evidencii, a ktorému bol aj faktúrou č. 434089 z 29. 11. 1990 vyúčtovaný. Závod X. ako organizačná jednotka štátneho podniku M. B., nemal právnu subjektivitu a ani postavenie odštepného závodu. Rozhodnutím Ministra výstavby a stavebníctva SR č.j. 321-1188/1990 zo dňa 17. 12. 1990 bol závod X. k 31. 12. 1990 vyčlenený zo štátneho podniku M. B. a k 01. 01. 1991 bol začlenený do novozakladaného štátneho podniku M. K.. Týmto rozhodnutím zakladateľa boli bezodplatne prevedené práva hospodárenia k časti majetku, ktorý uvedený závod ku dňu vyčlenenia užíval s príslušným podielom aktív a pasív, so všetkými pracovníkmi, právami a povinnosťami z pracovnoprávnych vzťahov, právami a povinnosťami z hospodárskych zmlúv uzavretých štátnym podnikom M. B.. Riaditeľom bolo uložené uzatvoriť delimitačné protokoly v rozsahu majetku, práv a záväzkov podľa bodu II tohto rozhodnutia. Z uvedeného je zrejmé, že označeným rozhodnutím zakladateľa boli prevedené práva hospodárenia k majetku, ktorý závod X. K. ku dňu vyčlenenia užíval, ako aj príslušný podiel práv a záväzkov. Práva a záväzky teda prechádzajú rozhodnutím zakladateľa, nie delimitáciami prípadne inými dohodami. Prechádzajú všetky práva a záväzky, aj neznáme, teda aj tie, ktoré sa zistili následne a z rôznych dôvodov neboli zahrnuté do delimitačných protokolov a iných záznamov. Keďže z predložených dokladov nepochybne vyplýva, že stroj bol dodaný do závodu X. K. pred jeho vyčlenením zo štátneho podniku M. B., rozhodnutím zakladateľa získal k nemu právo hospodárenia bez ohľadu na to, kde bol evidovaný, alebo kde sa faktúra na jeho zaplatenie nachádzala. Fyzicky bol stroj v závode X., získal k nemu vyčlenením právo hospodárenia, preto aj na neho prešiel aj záväzok zaplatiť tento stroj žalobcovi.

Následne v rámci privatizácie zmluvou o predaji podniku č. 1922/1998 zo dňa 31. 3. 1998 prešiel tento záväzok na žalovaného, ktorý prevzal celý majetok zrušeného štátneho podniku M. K., spolu s jeho právami a záväzkami. Súd prvého stupňa nepochybil, keď na zaplatenie vymáhanej sumy zaviazal žalovaného.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP. Žalobcovi priznal trovy odvolacieho konania, ako boli vyúčtované právnym zástupcom spolu v sume 31 337,- Sk za 5 úkonov právnej služby vyúčtovaných podľa § 14 ods. 1 písm. b/, c/, d/ vyhl.č. 655/04 Z.z. a to 1/ vyjadrenie k odvolaniu 7 150,- Sk, paušálna náhrada 190,- Sk (§ 16 ods. 3, 2) odročené pojednávanie za účelom dohody účastníkov 14. 10. 2008 náhrada v ¼ t.j. 1 787,- Sk + paušálna náhrada 190,- Sk, 3/ porada ohľadne rokovania o návrhu na uzavretie súdneho zmieru 7 150,- Sk + 190,- Sk paušálna náhrada, 4/ písomný návrh protistrane na uzavretie súdneho zmieru 7 150,- + 190,- Sk paušál, 5/ pojednávanie dňa 11. 11. 2008 7 150,- Sk + 190,- Sk paušál.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 11. novembra 2008

JUDr. Margita F r i d o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková